

ENKELVOUD OF MEERVOUD VAN DE (HOOFD)TELWOORDEN

Hugo Lambrechts-Augustijns

Bij de meeste woorden rijst de vraag over de meervoudsvorm niet. Ik heb twintig boeken, lees twee kranten, eet vier boterhammen en ik heb zeven kostuums. Woorden die een maat, een gewicht, een bedrag, een aantal of een inhoud uitdrukken blijven in het enkelvoud. Het is: honderd meter, drie kilo, vijftig kilometer, dertig euro, een paar dozijn, vijftwintig liter, tweehonderd gram. Uiteraard bevestigen enkele uitzonderingen de regel. Het vriest vijf graden; in Zweden kost dat twintig kronen.

Voor woorden die een tijd aanduiden, volg je de r-regel van *jaar*, *uur* en *kwartier* (die allen op een -r eindigen). Hij woont al drie jaar in 's-Gravenwezel, het gerecht moet een kwartier in de oven en de film duurt twee uur. Alle andere tijdsaanduidingen krijgen een meervoudsvorm: vier *seconden*, zeven *dagen*, acht *eeuwen* en Lowieke is al vijf *maanden* oud.

Wil je de nadruk leggen op de tijd, dan staat het woord wel in de meervoudsvorm: Ik heb het daar vier *uren* uitgehouden. Een werkweek bedraagt nu *38 uur*, maar voor wie de uren aftelt, zijn het wel eens *38 uren*. Staat er een bijvoeglijk naamwoord tussen het telwoord en het zelfstandig naamwoord, dan gebruiken we altijd het meervoud: Het waren dertig gelukkige jaren, nog drie zware kilometers. Wordt de aanduiding voor een maat, gewicht, enz. als een voorwerpsnaam gebruikt, dan wordt de meervoudsvorm aangewend: Ik moest vijf euro betalen en gaf vijf euro's (of vijf geldstukken van een euro).

Is Nederlands een gemakkelijke taal? We kunnen daarover nog *uren* doorgaan.